

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5C/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416202776
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8416202776.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, proti žalovanému R. o zaplatenie sumy 1 047,30 eur s prísl., taktó

r o z h o d o l :

I. Konanie o zaplatenie 390,48 eur s príslušenstvom a riadneho úroku vo výške 19,50 % ročne z istiny 500 eur od 11. 05. 2016 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 416,40 eur a sumu 2,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 416,40 eur od 01. 12. 2013 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvým dňom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, s tým, že v prípade omeškania čo i len jednej splátky žalovaný stráca výhodu splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 19. 05. 2016 na tunajší súd žalobou, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1 047,30 eur (istina, úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky, debetný zostatok) spolu s riadnym úrokom vo výške 19,50 % ročne z istiny 500 eur od 11. 05. 2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 889,72 eur (istiny, úroky z úveru, poplatky) a náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 03. 12. 2012 žalovaný podpísal Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005433390R, na základe ktorého banka schválila žalovanému povolené prečerpanie bežného účtu do výške úverového limitu 500 eur Zároveň v tento deň medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu Zmluvy o povolenom prečerpaní k bežnému účtu č. 005433390R. Žalovaný porušil zmluvnú povinnosť tým, že sa dostal do nepovoleného debetu na bežnom účte. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne a včas a bol v omeškani s vrátením viac než 2 splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, listom zo dňa 01. 12. 2013 - Oznámenie o zosplatnení úveru, žalobca vyhlásil celú pohľadávku za splatnú k dátumu 30. 11. 2013. Keďže žalovaný túto povinnosť nesplnil, žalobca sa domáha zaplatenia dlžnej sumy prostredníctvom žaloby podanej na súd.

2. Súd výzvou zo dňa 28. 11. 2019 vyzval žalobcu, aby doplnil svoje skutkové tvrdenia a špecifikoval z čoho pozostávajú sumy uvedené vo výzve a v oznámení o zosplatnení, či žalovaný čerpal finančné prostriedky na základe zmluvy o bežnom účte, aký bol úverový rámec, uviedol reálne čerpanú sumu, ktorú žalovaný výbermi reálne vyčerpal a kedy naposledy, koľko žalovaný reálne v prospech žalobcu

uhradil a na čo boli platby započítané, uviedol konkrétnu sumu poplatkov a špecifikoval ich, špecifikoval sankcie, ktoré boli v zmluve dohodnuté a ktoré ho žiada priznať a špecifikoval debetný úrok, uviedol porušenie povinností, na základe ktorých žiada priznať tento úrok, predložil platobnú históriu, presný rozpis jednotlivých splátok.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení na výzvu súdu zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 390,48 eur s príslušenstvom späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Trval na zaplatení sumy 656,82 eur (pozostávajúcej z istiny ku dňu zosplatnenia v sume 500 eur, z riadnych úrokov 39,25 eur ku dňu zosplatnenia, z úrokov z omeškania ku dňu zosplatnenia vo výške 2,57 eur, z poplatkov v sume 115 eur) a úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 654,25 eur od 01.12.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení).

Ďalej uviedol, že zmluva o povolenom prečerpaní obsahuje všetky predpísané náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a preto v prejednávanej veci nie je možné aplikovať ustanovenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Po čiastočnom späťvzatí pohľadávka žalobcu je v sume 656,82 eur a pozostáva z nezaplatennej istiny v sume 500 eur, nezaplatených vyčíslených riadnych úrokov ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. ku dňu 30. 11. 2013 v sume 39,25 eur s nezaplatených úrokov z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. ku dňu 30. 11. 2013. Suma 500 eur predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru formou povoleného prečerpania, na ktoré bol oprávnený od 03. 12. 2012. Nezaplatené riadne úroky vo výške 39,25 eur boli účtované odo dňa prvého čerpania úveru a žalobcom vyčíslené ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Výška riadneho úroku bola účtovaná v súlade s dojednaniami Zmluvy. Nezaplatené úroky z omeškania vo výške 2,57 eur boli žalobcom počítané z nedoplatkov na splatných splátkach istiny a splátkach riadneho úroku, ktoré boli splatné k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Nezaplatené poplatky vo výške 115 eur predstavujú súčet týchto poplatkových úkonov, 05. 08. 2013 upomienka v sume 10 eur, 16. 08. 2013 výzva v sume 35 eur, 02. 09. 2013 výzva v sume 35 eur, 14. 10. 2013 posledná výzva v sume 35 eur. Nárok na poplatky vyplýva zo sadzobníka poplatkov, platného v čase vykonania poplatkového úkonu. Súčet debetných operácií predstavoval sumu 6 076,12 eur a súčet kreditných operácií predstavuje sumu 5 576,12 eur, a rozdiel debetných a kreditných operácií tak predstavuje sumu 500 eur. Pokiaľ ide o uvedenie skutočností, z čoho pozostáva suma 139,23 eur uvedená vo výzve zo dňa 13. 10. 2013, suma 656,82 eur uvedená v oznámení o zosplatnení a suma 1 726,38 eur taktiež uvedená v oznámení o zosplatnení zo dňa 13. 10. 2013 uviedol, že suma 319,23 eur predstavovala dlh žalovaného zo zmluvy o povolenom prečerpaní ku dňu 12. 10. 2013. Žalovaný bol tiež v zmysle čl. VI. Bodu 1, písm. d) OPPP povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte, ku ktorému bolo zriadené povolené prečerpanie, mesačný obrát finančných prostriedkov vo výške minimálne 50 % poskytnutého úverového limitu. Nakoľko žalovaný nespĺnil svoju povinnosť v zabezpečení dostatočného finančného obrátu na jeho bežnom účte, bol žalobcom vyzvaný na dopltenie zvyšnej čiastky vo výške 139,23 eur. V oznámení zo dňa 01. 12. 2013 bol žalovaný upovedomený o tom, že žalobca ku dňu 30. 11. 2013 vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru a vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu vo výške 656,82 eur. Súčasne v oznámení zo dňa 01. 12. 2013 bol žalovaný vyzvaný na úhradu splatného iného záväzku ako toho, ktorý je predmetom tohto sporu a ktorý vznikol z nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte žalovaného vo výške 1 726,38 eur. Táto suma však nie je predmetom tohto konania. Preto za zaplatení dlžnej sumy po čiastočnom späťvzatí v sume 656,82 eur trval. Uplatnil si náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa písomne k podanej žalobe nevyjadril.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005433390R, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 13. 10. 2013, Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 01. 12. 2013, úrokovými sadzbami, Obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu, Všeobecnými obchodnými podmienkami ČSOB, vyjadreniami žalobcu, sumarizáciou žalobcu k 30. 11. 2013, výpismi z účtu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že so spol. ČSOB uzatvoril zmluvu, avšak v súčasnej dobe v tejto banke už nemá vedený účet. Pri ukončení zmluvného vzťahu sa bol v pobočke ČSOB informovať, či má nejaké nezrovnalosti na účte, kde mu bolo oznámené, že nemá žiadne dlhy. Vedú sa voči nemu viaceré exekúcie od rôznych veriteľov a v súčasnej dobe sa mu z jeho príjmu na dlhy strháva minimálne 6 exekúcií, pričom celková čiastka je rôzna v závislosti od výšky jeho príjmu, nakoľko má rôzny príjem. Jeho príjem dosahuje mesačne okolo 1 600 eur, avšak zahŕňa jednak plat a jednak

diéty, nakoľko je vodič z povolania a pracuje v zahraničí. Z platu mu na exekúcie strhávajú 600-700 eur mesačne, no strhli mu už aj 1 300 eur. Po predložení dokladov uviedol, že je si vedomý dlhu voči žalobcovi. Vzhľadom na skutočnosť, že mu väčšina jeho mesačného príjmu odchádza na iné jeho exekúcie, požiadal o splatenie dlhu v splátkach po 100 eur mesačne.

7. Dňa 03. 12. 2012 bolo medzi účastníkmi podpísané Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005433390R, na základe ktorého banka schválila povolené prečerpania bežného účtu žalovanej do výšky úverového limitu 500 eur. Išlo o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania účtu.

Zároveň v tomto oznámení bolo dohodnuté, že úver mohol byť čerpaný odo dňa 03. 12. 2012. Zmluvné strany sa dohodli, že ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania výška úrokovej sadzby je 16,90 % ročne a sadzba úroku z omeškania je vo výške 8,75 % ročne. Zároveň v predmetnom Oznámení bolo uvedené, že dňom uvedeným pri podpise Banky je medzi žalovaným a Bankou uzatvorená Zmluva o povolenom prečerpaní č. 005433390R podľa čl. I. bodu 2, Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Dlžník je povinný Úver splatiť kedykoľvek na požiadanie banky. Závazky z tejto zmluvy zanikajú ich splnením.

8. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky (ďalej VOP), predzmluvný formulár (Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní) poskytnutý Dlžníkovi v súvislosti s uzavretím Zmluvy. Dlžník/Spoludlžník podpisom tejto zmluvy potvrdil, že predmetné dokumenty prevzal.

Podľa čl. II bod 5; klient je povinný zabezpečiť na svojom účte, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich pre úhradu mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov z omeškania. V prípade, že nie je posledný deň kalendárneho mesiaca pracovným dňom, je klient povinný toto zabezpečiť najneskôr do konca posledného pracovného dňa v kalendárnom mesiaci. V prípade nepovoleného prečerpania Úverového limitu je čiastka, o ktorú bol Úverový limit prečerpaný, splatná ihneď. Ku dňu konečnej splatnosti úveru je klient povinný uhradiť aktuálne čerpaný čiastku úveru vrátane príslušenstva.

Podľa čl. III bod 1; čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené úrokovou sadzbou pre povolené prečerpanie účtu, ktorú banka zverejňuje v prevádzkových priestoroch banky a na www.csob.sk. Úrok z peňažných prostriedkov čerpaných v rámci povoleného prečerpania je splatný na konci každého kalendárneho mesiaca. Klient vyhlasuje, že bol pri podpise Zmluvy informovaný o výške úrokovej sadzby platnej ku dňu podpisu Zmluvy.

Podľa čl. III bod 2; úverový limit nie je dovolené prečerpať. V prípade, že Klient úverový limit nepovolene prečerpá, bude čiastka, o ktorú bol úverový limit prečerpaný, úročená debetnou úrokovou sadzbou uplatňovanou pre bežné účty. Výšku debetnej úrokovej sadzby Banka zverejňuje v prevádzkových priestoroch banky a na www.csob.sk. Klient vyhlasuje, že bol pri podpise Zmluvy informovaný o výške debetnej úrokovej sadzby platnej ku dňu podpisu Zmluvy.

Podľa čl. VII bod 2 písm. a); banka je oprávnená kedykoľvek potom, ako nastane čo i len jedna zo skutočností podľa ods. 1) tohto, oznámením odoslaným Klientovi vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení Banky.

9. Poslednou výzvou zo dňa 13. 10. 2013 vyzval žalovaného na splatenie dlhu v sume 139,23 eur, zároveň ho upozornil na zosplatenie úveru. Listom dňom 01. 12. 2013 vyhlásil pohľadávku z úveru za splatnú ku dňu 30. 11. 2013. Zároveň ho vyzval na zaplatenie celej dlžnej čiastky, ktorá k dátumu zosplatenia vrátane nepovoleného debetu na bežnom účte predstavovala sumu 1 726,38 eur a to najneskôr do 11. 12. 2014.

10. Podľa sumarizácie vystavenej žalobcom ku dňu 30. 11. 2013 klienta Michala Lušeckého, mal žalovaný na splátkach uhradených klientom zaplatiť sumu 83,60 eur. Podľa tejto sumarizácie mal žalovaný na riadny úrok zaplatiť sumu 43,60 eur a na poplatky malo byť zaplatené 40 eur. Na istinu podľa tejto sumarizácie zo sumy uhradenej klientom nešla žiadna suma. (pozri čl. 49 súdneho spisu).

11. Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy; ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy; spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy; za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.; Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

15. Napriek tomu, že zmluva o bežnom účte je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d) a § 708 a nasl. ObZ), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu o bežnom účte a zmluvu o povolenom prečerpaní, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť ovplyvniť. Spotrebiteľský vzťah je svojou povahou vždy občianskoprávnym vzťahom a na takéto vzťahy, ak osobitné normy spotrebiteľského práva neustanovujú inak, sa vždy použijú prednostne ustanovenia OZ ako to explicitne stanovuje teraz účinné znenie § 52 ods. 2 poslednej vety OZ po novele vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z., pričom niet žiadneho rozumného dôvodu, pre ktorý by mal byť iný režim spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred 01. 05. 2014 (k danému ustanoveniu nebolo v zákone č. 102/2014 Z. z. žiadne prechodné ustanovenie). Uvedený záver o použiteľnosti predpisov občianskeho práva na spotrebiteľské vzťahy platí aj ohľadne otázky premlčania. Súd teda vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnu vec aplikoval ust. zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. §1 ods. 1, 2, § 2 písm. a) písm. b), § 9 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, §§ 11 ods. 1 ako aj ust. § 52 a nasl. OZ § 708 a nasl. ObZ.

16. V danom prípade mal súd za preukázané, že žalovaný mal u žalobcu zriadený bežný účet, pričom išlo o zmluvu podľa § 708 ObZ. a nasl., ku ktorému bolo následne schválené povolené prečerpanie. Žalobca ďalej odvíjal svoj nárok na základe Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania, ktoré bolo uzatvorené dňa 03. 12. 2012 a na základe ktorého žalovanému poskytol úverový limit 500 eur, ktorý žalovaný čerpal, ale riadne nesplatil.

17. Z preukázaných dokladov mal súd za preukázané, že došlo k uzatvoreniu povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovaného, ktoré je svojou povahou revolvingovým úverom. Svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ust. OZ, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Zároveň na obsah uzavretej zmluvy, povahu jej účastníkov (žalovaný vystupovala v zmluve ako fyzická osoba zabezpečujúca svoje potreby, teda spotrebiteľ, kým žalobca konal v predmete svojho podnikania, teda ako dodávateľ), výšku úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na záväzok Slovenskej republiky vylúčil zo života spotrebiteľov neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, súd vyžaduje od žalobcov - dodávateľov bližšiu špecifikáciu uplatnených pohľadávok (najmä pri úverových zmluvách), pretože z úradnej činnosti súdu je známe, že nielen nebankové spoločnosti si mnohokrát uplatňujú nároky, ktoré súdy vyhodnotili ako nároky z neprijateľných podmienok, resp. ako nároky v rozpore s právnou úpravou alebo dobrými mravmi (napr. úroky z omeškania v rozpore s právnou úpravou, opätovné úročenie úrokov, poplatky, a pod.). Súd preto aj v tomto prípade vyzval žalobcu na presnejšiu špecifikáciu uplatňovaných súm.

Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže (ale aj nemusí) opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

18. V predmetnom spore sa žalobca po čiastočnom späťvzatí domáha zaplata sumy 656,82 eur s príslušenstvom (istina 500 eur, nezaplatené riadne úroky 39,25 eur, úroky z omeškania 2,57 eur, nezaplatené poplatky 115 eur).

19. Zároveň súd poukazuje aj na skutočnosť, že v zmluve o bežnom účte neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 9 ods. 2 písm. f) zákona/. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedeného údaj nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako zmluva o povolenom prečerpaní musí obsahovať náležitosti, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za

akých sa tieto poplatky môžu meniť. Poskytnutý spotrebiteľský úver o povolenom prečerpaní sa preto rovnako považuje bezúročný a bez poplatkov.

20. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená konečná splatnosť pôžičky, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluve je uvedená doba úveru, neurčitá.

Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. V predmetnej zmluve je ako údaj konečnej splatnosti uvedený len mesiac a rok, 06/2020.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. 09. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 z 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 z 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 z 10. 02. 2016.

21. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

22. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

23. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

24. Súd z potvrdenia žalobcu o odfinancovaní peňažných prostriedkov zistil, že žalovanému boli poskytnuté prostriedky vo výške 500 eur, pričom vrátené na tento úver boli finančné prostriedky vo výške

83,60 eur, preto neuhradený nárok z tohto úveru je vo výške 416,40 eur. Súd tak priznal žalobcovi sumu spolu 414,60 eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou reálne poskytnutými žalobcom žalovanému a sumou reálne uhradenou žalovaným žalobcovi.

25. Žalobca uplatňoval v konaní aj ďalšie nároky, ktoré v žalobe špecifikoval tak, že ide o „riadne úroky ku dňu zosplatnenia vo výške 39,25 eur, poplatkov vo výške 115 eur.“ Nakoľko úver žalobcu je bezúročný a bezpoplatkový a tak ani tieto úroky a poplatky žalobcovi nebolo možné priznať, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií z omeškania s ich vrátením. Za omeškanie boli žalobcovi priznané úroky z omeškania v súlade s § 517 OZ. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na riadne úroky vo výške 19,50 % ročne z istiny 500 eur od 11. 05. 2016 do zaplatenia, riadne úroky v sume 39,25 eur a tiež poplatky v sume 115 eur, nepriznal.

26. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že zmluvné dojednania týkajúce sa poplatkov, nie sú súčasťou zmluvy a nie sú dohodnuté priamo v zmluve, ale len odkazujú na obchodné podmienky a následne na Sadzobník poplatkov. Súd je názoru, že sa jedná o neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o taký poplatok, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný poplatkami len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy.

27. Súd má však za to, že žalobca nepreukázal individuálnu dohodu so žalovaným o týchto poplatkoch a ani za aké porušenia by sa mali účtovať, resp. aké protiplnenie žalovaný mal by dostať za úhradu uvedených poplatkov. Zmluvné dojednania týkajúce sa poplatkov, ak sa toto nachádza v Obchodných podmienkach, resp. Sadzobníku, považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vymedzenie v cenovom výmere, cenníku, obchodných podmienkach, prípadne na iných listinách, ktoré žalovaný nepodpisal, súd nemôže považovať za platné individuálne písomné dojednania. Súd preto nárok žalobcu v časti o zaplatenie 115 eur titulom poplatkov ako nedôvodný zamietol.

Tunajší súd súhlasí a stotožňuje sa s rozhodovacou líniou reprezentovanú rozhodnutím Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe z 03. 05. 2011 v obdobnej tzv. spotrebiteľskej veci, vedenej takýmto súdom pod sp. zn. 17 U 192/10. Zmluvné podmienky oprávňujúce navrhovateľa požadovať (a odporcu v pozícii spotrebiteľa platiť) rôzne poplatky, sú neprijateľnými, keď poplatku nezodpovedá žiadne skutočné reálne protiplnenie a takýto poplatok slúži len navrhovateľovi (výhradne jeho záujmom a účtovným účelom). Tento názor vyslovil vo svojom rozsudku aj Krajský súd Trnava v rozsudku zo dňa 13. 08. 2014 sp. zn. 10Co/27/2013, 10Co/325/2014.

28. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, preto súd posúdil aj tento jeho nárok.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. 66. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 31. 01. 2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Keďže sa žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania a toto omeškanie stále trvá, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 8,25 % ročne, ktorého výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením, a to zo sumy 416,40 eur od 01. 12. 2013 do zaplatenia.

32. Žalovaný vzhľadom na svoju aktuálnu finančnú situáciu požiadala o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok, po 100 eur.

33. Podľa Finstatu žalobcu - Československá obchodná banka, a.s. nemá dlhy ani nedoplatky, rovnako nemá pohľadávky štátu a zamestnáva 2000 - 2999 zamestnancov. Zároveň oproti roku 2018, v roku 2019 vykazuje nárast zisku zo sumy 53 158 000 eur na sumu 70 147 000 eur. Taktiež tržby má v podstate na rovnakej úrovni. Teda tieto ukazovatele nemajú pre žalobcu likvidačný charakter. Rovnako dlžná suma nie je vo výške, ktorej nezaplatením jednorazovou úhradou by žalobca utrpel stratu.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané majetkové a osobné pomery strán sporu, z ktorých vyplynulo, že žiadosť žalovaného o splátky vzhľadom na jeho osobné, majetkové, finančné pomery a vzhľadom na povinný nárok, ako aj pomery žalobcu je dôvodná. Žalovaný je toho času zamestnaný s mesačným zárobkom okolo 1 600 eur, pričom polovica platu odchádza žalovanému na splatenie iných exekúcií. Nakoľko pracuje dlhšiu dobu v zahraničí má vyššie výdavky so stravou. Aktuálny finančný stav žalobcu, tak ako ho zistil súd nie je negatívny, preto suma 416,40 eur s príslušenstvom zaplatená formou mesačných splátok dokonca po 100 eur, ako súd určil v rozsudku, nemôže mať pre neho likvidačné následky. Naproti tomu jednorazová úhrada dlžnej sumy od žalovaného, môže mať nepriaznivý dopad na neho i jeho rodinu. Súčasne súd určil najvyššiu možnú mesačnú splátku ako žiadal žalovaný, v sume 100 eur, čo je maximálna suma, ktorú možno od žalovaného podľa názoru súdu reálne žiadať, bez toho aby ostali ohrozené či bez následkov ďalších sankcií ostatné finančné povinnosti žalovaného.

35. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 1047,30 eur s príslušenstvom, pričom žalobca zobral žalobu čo do zaplatenia sumy 390,48 eur žalobu bez uvedenia dôvodu späť, teda v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 416,40 eur s príslušenstvom. V časti 390,48 eur s príslušenstvom bolo konanie zastavené a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a teda úspech žalobcu tak predstavuje 40 % a úspech žalovaného predstavuje 60 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho neprospech a žalovanému ako úspešnej strane v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko žalovaný si trovy neuplatnil, v konaní mu žiadne trovy nevznikli nakoľko zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.